

godtgørelse, og saa bliver der naturligvis Rejsseudgifter, for det er Meningen, at de skal rundt og se paa de forskellige Præstegaarde; i Løbet af 6 Aar er det vist, de skal rundt. Man kan komme meget billigere til disse Afgørelser ved at tage en bygningskyndig i hvert Stift og give ham Betaling for det Arbejde, han udfører med Hensyn til Tilsyn med Præstegaarde, der er vist 10 for 1, der med Kyshaand vilde tage imod dette. Jeg er overbevist om, at den her foreslaaede Institution vil koste meget mere end 25,000 Kr. Jeg har læst saa meget af Udvalgets Betænkning, at jeg kan se, at man allerede nu tænker paa at stille Assistenten til Raadighed for Konsulenterne. Man nævner Ribe Stift og Aarhus Stift og et Stift til, hvor man anser det for nødvendigt, at Konsulenten faar en Assistent til Raadighed, og sikkert inden ret længe slaar det ikke til med disse 7 Konsulenter, saa skal vi have flere. Vi kan, som sagt, udmærket godt klare os uden dem ved at bibeholde Provstesyndet og lade det i Forbindelse med Menighedsraadet foretage Syn, naar det drejer sig om mindre Istandsættelser, og lade en bygningskyndig Mand i Stiftet tage sig deraf, naar det drejer sig om større Vedligeholdelsesarbejder.

Jeg anser dette Ændringsforslag for overflødig og vil ikke stemme for det. I en økonomisk vanskelig Tid, hvor der er saa mange Opgaver, der nødvendigvis skal løses, skal vi tage os i Agt for at komme ind i et saadant Embedsmaskineri.

Laurson: Det var en noget betinget anbefaling, den ærede Ordfører gav Ændringsforslaget under Nr. 180 angaaende Vestervig Kirke, og jeg vil derfor lægge en Smule mere Varme ind i Finansudvalgets Stilling til denne Sag. Jeg tror, som Ordføreren (Mads Larsen) bemærkede, at han her staar ret ene. Vestervig Kirke skal ikke betragtes som en almindelig Kirke, men maa ligestilles med de monumentale Kirker i de forskellige Stifter, som er blevet restaureret. Det, der kræves til Vestervig Kirkes Istandsættelse, er, i Forhold til hvad der er medgaaet til andre monumentale Bygningers Istandsættelse, ret beskedent. Jeg vil bede Tinget stemme for dette Ændringsforslag. Jeg tror, at saadanne historiske Mindesmærker skal omgaaes med Pietet.

Den anden Sag, jeg vil gøre en Bemærkning om, er Ændringsforslaget under Nr. 183, som det ærede Medlem fra Ribe (Brorsen) omtalte. Det kan godt se ud,

som om det kunde være lidt farligt at oprette disse nye Embeder. Der er imidlertid her ikke blot Tale om en Udgift, men Foranstaltningen vil faa en overordentlig stor Betydning for Lønningsfonden, som Præstelønningsloven hviler paa. Det, som det særlig drejer sig om, er at faa et nogenlunde ensartet Tilsyn med Præstegaardene ved Aflevering fra den ene Beneficiant til den anden, fra en afgaaende Præst til en tilkommende, og ogsaa et sagkyndigt Skøn, naar der ellers er Tale om store Forandringer ved Præstegaardene. Jeg mener, at der er Grund til at drage Omsorg for at faa et nogenlunde ensartet Tilsyn, thi som Stillingen nu er, er der sikkert stor Uensartethed, hvilket Præsterne ikke er tjente med. Stundom bliver den afgaaende og stundom den ankommende Præst forurettet, og i det lange Løb tror jeg, det bliver Lønningsfonden, der kommer til at lide derunder. Man maa huske paa, at der er mange Præstegaarde rundt om i vort Land. Det gælder om at faa praktiske Mænd til at skønne over Forholdene, Mænd, der ved stadig Praksis kan sætte sig ind i, hvad der kræves, og hvad der ikke er fornødent, og selv om der ogsaa gives en Sum ud til disse Bygningskonsulenter, spares der en Sum, der ellers vilde komme Lønningsfonden til Udgift. Som det nu er, er der stor Ulighed ved Aflevering af Præstegaardene, hvorved der øves Uret enten mod den ene eller mod den anden.

Jeg kan godt forstaa, at det ærede Medlem fra Ribe (Brorsen) ikke ser med Velvillie paa, at dette Forslag er kommet frem til tredie Behandling. Men den Anvisning, han gav paa, at Tilsynet skulde overdrages en Arkitekt i hvert Stift, vil ikke gøre Sagen billigere. Jeg skal indrømme, at dette Forslags gode Virkninger vil afhænge af, hvor heldig en Haand Ministeren har til at finde de rette Mænd, der kan afveje mod hverandre de forskellige Forhold ved Præstegaardene, og jeg vil haabe, at det maa lykkes Ministeren at finde saadanne praktiske Folk. Der er mange Præsteembeder, der lider under, at Arkitekter, der ellers kan være meget dygtige, har været helt upraktiske til at opføre Præstegaarde, og der er derved kommet til at hvile en alt for stor Byggegæld paa de paagældende Embeder, hvilken Gæld i høj Grad har tyngt dem, der skulde svare Renter og Afdrag. Kan Ministeren være saa heldig at finde praktiske Folk, der baade har den fornødne